

Conseil de l'Égalité des Chances entre Hommes et Femmes
Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen
Rat für Chancengleichheit zwischen Männern und Frauen

**ADVIES NR 99 VAN 29 JUNI 2005 VAN DE RAAD VOOR DE GELIJKE KANSEN
VOOR MANNEN EN VROUWEN BETREFFENDE DE (SAMEN-) WERKING
TUSSEN DE RAAD EN HET INSTITUUT VOOR DE GELIJKHEID VAN
VROUWEN EN MANNEN, GOEDGEKEURD DOOR DE RAAD VAN DE GELIJKE
KANSEN OP 14 OKTOBER 2005**

ADVIES NR 99 VAN 29 JUNI 2005 VAN HET BUREAU VAN DE RAAD VOOR DE GELIJKE KANSEN VOOR MANNEN EN VROUWEN BETREFFENDE DE (SAMEN-) WERKING TUSSEN DE RAAD EN HET INSTITUUT VOOR DE GELIJKHEID VAN VROUWEN EN MANNEN, GOEDGEKEURD DOOR DE RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN OP 14 OKTOBER 2005

De Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen is een federaal adviesorgaan dat als taak heeft een doeltreffende bijdrage te leveren om alle vormen van discriminatie t.a.v. mannen en vrouwen weg te werken en om de feitelijke gelijkheid tussen beide sexen te realiseren (art. 2 § 1 K.B. 15.2.1993 m.b.t. de oprichting van een Raad van de Gelijke Kansen) .

Met belangstelling heeft het Bureau van deze Raad kennis genomen, en ten gepaste tijde advies uitgebracht m.b.t. de initiatieven die ontstonden met het oog op de oprichting van het Instituut voor de Gelijkheid van Mannen en Vrouwen , wat inmiddels een feit is sinds de wet van 16 december 2002.

De bevoegdheden enerzijds, de verplichte samenwerking op basis van de thans voorliggende wettelijke teksten tussen zowel de Raad als het Instituut anderzijds, brengen er het bureau toe om gebruik te maken van het initiatiefrecht dat haar werd toegekend (art. 2 § 3 K.B. 15 februari 1993) om het hierna volgend advies te brengen (¹).

Het advies is opgebouwd volgens een vierdelige structuur :

- Het eerste deel omvat een historische ontstaansgeschiedenis van de Raad
- Het tweede luik betreft een meer specifieke toelichting van de opdrachten en de historiek van het Instituut ;
- Het derde luik handelt over het Europees niveau
- Tot slot wijdt het Bureau zich in een vierde deel aan algemene commentaren en voorstellen tot wetswijzigingen teneinde een optimalisering van het gelijke kansenbeleid te bereiken en bovendien over te gaan tot een perfecte samenwerking tussen de beide genoemde instellingen.

1. Historiek van de Raad

De Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen werd opgericht in 1993 en is de verderzetting van de vroegere Commissie Vrouwenarbeid en de Emancipatieraad.

a. COMMISSIE VROUWENARBEID

- * In de loop van 1975 werd in de schoot van het toenmalig Ministerie van Arbeid en Tewerkstelling, een commissie Vrouwenarbeid in werking gesteld die reeds eerder

¹ Zie o.a. Advies nr. 48 van 17 januari 2002 betreffende de oprichting van een Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen – Advies nr. 67 van 22 januari 2003 betreffende het ontwerp van K.B. tot vaststelling van het organiek statuut van het instituut voor de gelijkheid van mannen en vrouwen – Advies nr. 72 van 20 maart 2003 betreffende het ontwerp van K.B. houdende reorganisatie van de Raad voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen (al deze teksten zijn terug te vinden op de website : www.raadvandegelijkekansen.be)

opgericht werd bij KB. Van 2 december 1974 (B.S. 12 december 1974 met erratum B.S.15 januari 1975).

- * De taak van deze commissie bestond erin om, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Minister van tewerkstelling en arbeid, adviezen uit te brengen, onderzoeken te verrichten, dan wel wettelijke of verorderingsmaatregelen voor te stellen t.a.v. van al wat rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met vrouwenarbeid.

Haar taak bestond er ook in adviezen te verstrekken aan de Nationale Arbeidsraad als deze erom vroeg.

- * De commissie zelf was samengesteld uit een Voorzitster en een Ondervoorzitster, beiden gekozen om hun bevoegdheid en onderlegdheid inzake de problemen die onder de commissie ressorteren.

Bovendien bestond de commissie uit 14 leden en 14 plaatsvervangende leden van wie er telkens 7 werden aangewezen onder de kandidaten die door de representatieve werknemersorganisaties in dubbeltal werden voorgedragen en telkens 7 aangewezen onder de kandidaten die door de representatieve werkgeversorganisaties in dubbeltal werden voorgedragen.

Bovendien werden 4 leden gekozen omwille van hun bevoegdheid of in onderlegdheid inzake de problemen die onder de commissie ressorteren met inachtnaam van een evenwicht tussen de ideologische en sociale strekkingen van de personen worden aangewezen, in dubbeltal voorgedragen door de 14 leden afgevaardigd door de werkgevers- en werknemersorganisaties.

Het geheel werd aangevuld met zes leden die respectievelijk werden aangewezen door de Ministers tot wiens bevoegdheid Tewerkstelling en Arbeid, Sociale Voorzorg, het Gezin, Nationale Opvoeding en Justitie behoren.

De voorzitster, de ondervoorzitster en de leden werden door de Koning benoemd voor een mandaat van vier jaar dat kon vernieuwd worden.

Het secretariaat van de commissie werd waargenomen door ambtenaren en beambten van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid dat belast werd met de voorbereidingen van de werkzaamheden van de commissie en met de tenuitvoerlegging van deze beslissingen (Art. 7, K.B. 2 december 1974).

Deze commissie heeft talrijke adviezen uitgebracht, waarvan de laatste, zijnde het advies nr. 66, dateert van 19 november 1993.

b. EMANCIPATIERAAD

- * Bij K.B. van 31 oktober 1986 werd een emancipatieraad opgericht (B.S. 14.11.1986).
- * Deze emancipatieraad had tot taak om adviezen uit te brengen, onderzoeken te verrichten, dan wel wettelijke of verorderingsmaatregelen voor te stellen m.b.t. alle

materies die rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking hadden op de emancipatie van de vrouwen, en dit op eigen initiatief of op het verzoek van de Minister of de Staatssecretaris belast met de emancipatie.

- * De emancipatieraad was samengesteld uit een voorzitter en een ondervoorzitter gekozen omwille van hun specifieke competentie m.b.t. de bevoegdheden die ressorteren onder deze van de emancipatieraad en een maximum van 24 effectieve en 24 plaatsvervangende leden geselecteerd uit de lijst van kandidaten voorgesteld door de vrouwenorganisaties.

De voorzitter, de ondervoorzitter en de leden werden benoemd door de koning voor een mandaat van vier jaar dat hernieuwbaar was.

- * De adviezen van de emancipatieraad konden slechts gepubliceerd worden na akkoord van de Minister of de Staatssecretaris belast met de emancipatie.

Ook de emancipatieraad heeft verschillende adviezen uitgebracht. Zij kon niet beschikken over een bij K.B. geregeld secretariaat.

c. RAAD VAN DE GELIJKE KANSEN

- * Als een vervangend instrument , doch met overname van de vroeger toegekende bevoegdheden aan de commissie Vrouwenarbeid en de Emancipatieraad, werd de Raad van de Gelijke Kansen voor mannen en vrouwen opgericht bij K.B. van 15 februari 1993 (B.S. 6 maart 1993).

- * Rekening houdende met dit gegeven en de wettelijke bepalingen terzake, kan men stellen dat de Raad van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen als opdracht heeft :

- rapporten opstellen
- onderzoeken verrichten
- wettelijke of verorderingsmaatregelen voorstellen
- voorlichting en informatie verschaffen en verspreiden
- rapporten opstellen voor de Nationale Arbeidsraad als deze het haar vraagt ;
- adviezen geven aan de Koning , indien hij erom vraagt m.b.t. de materie van de toegankelijkheid tot het arbeidsrecht
- informatie ontvangen van de sociale partners in het licht van de uitvoering van CAO nr. 25
- advies verlenen aan de bevoegde Minister, wanneer deze maatregelen treft m.b.t. positieve acties in de publieke sector ;
- adviezen uitbrengen, onderzoeken verrichten, wettelijke of verorderingsmaatregelen voorstellen t.a.v. al wat rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met vrouwenarbeid ;
- adviezen uitbrengen , onderzoeken verrichten, dan wel wettelijke of verorderingsmaatregelen voorstellen t.a.v. al wat rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met de sociale emancipatie van de vrouwen.

- * In artikel 3 van het oprichtingsbesluit van 15 februari 1993 werd bovendien de samenstelling van de Raad gedefinieerd als volgt :

- Voorzitter (rechtstreeks benoemd door de bevoegde Minister belast met het beleid van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen)
- 2 ondervoorzitters behorend tot een verschillend geslacht en verkozen onder de leden van de Raad ;
- 5 afgevaardigden van de representatieve werknemersorganisaties ;
- 5 afgevaardigden van de representatieve werkgeversorganisaties ;
- 1 afgevaardigde van de Minister van Ambtenarenzaken
- 1 afgevaardigde van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid ;
- 1 afgevaardigde van de Minister belast met het beleid van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen ;
- 3 leden afgevaardigd door de vakbonden voor de publieke sector ;
- 18 leden voorgedragen door vrouwenorganisaties die het geheel van de problemen met betrekking tot het gelijke kansenbeleid behandelen ;
- 6 leden voorgedragen door de Adviesorganen bevoegd inzake het cultuur- en jeugdbeleid
- 2 leden voorgedragen door de gezinsorganisaties ;
- 10 leden voorgedragen door de politieke partijen ;
- 2 leden gekozen om hun bevoegdheid of onderlegtijd inzake de problemen die onder de bevoegdheid van de Raad ressorteren met in achtnaam van een evenwicht tussen de ideologische en sociale strekkingen van de personen die aangewezen worden.

Een gelijk aantal plaatsvervangers wordt eveneens benoemd, rekening houdende met dezelfde verdeling waarbij er tevens naar gestreefd wordt om bij toepassing van de wettelijke bepalingen erover te waken dat er een maximum van $2/3^e$ van het totaal aantal leden van hetzelfde geslacht zijn.

Er moet opgemerkt worden dat de samenstelling, zoals oorspronkelijk voorzien in het oprichtingsblad van 15 februari 1993 , driemaal gewijzigd werd, nl. een eerste maal bij K.B. van 22 februari 1994 (B.S. 20.4.1994) , een tweede maal bij K.B. van 23 maart 1995 (B.S. 29.6.1195) en een laatste maal bij K.B. van 28 februari 1999 (B.S. 11.3.1999).

Bovendien moet opgemerkt worden dat bij KB. Van 4 april 2003 (B.S. 5.6.2003) er opnieuw een wijziging doorgevoerd werd m.b.t. de samenstelling van de Raad

Daardoor wordt het aantal leden verminderd tot 48 effectieve leden en 48 plaatsvervangende leden, en is de samenstelling als volgt :

- 5 leden aangewezen onder de kandidaturen die door de representatieve werknemersorganisaties in dubbeltal worden voorgedragen. ;
- 5 leden aangewezen onder de kandidaturen die door de representatieve werkgeversorganisaties in dubbeltal worden voorgedragen;
- 3 leden die aangewezen worden onder de kandidaturen in dubbeltal voorgedragen door de Minister die Ambtenarenzaken onder zijn bevoegdheid heeft, door de Minister van Werkgelegenheid Arbeid en door de Minister van Gelijkheid;
- 3 leden aangewezen onder de kandidaturen die door de als representatief erkende vakbonden in het kader van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel , in dubbeltal worden voorgedragen ;

- 15 leden voorgedragen door vrouwenorganisaties die het geheel van de problemen met betrekking tot het gelijke kansenbeleid van vrouwen en mannen behandelen ;
- 5 leden voorgedragen door de Adviesorganen bevoegd inzake het cultuur- en jeugdbeleid
- 2 leden voorgedragen door de gezinsorganisaties ;
- 10 leden voorgedragen door vijf Franstalige politieke partijen, vijf Nederlandstalige politieke partijen die een georganiseerde vrouwen – of gelijkheidswerking tussen mannen en vrouwen hebben en die , in hun huidig programma , in de geest van de gelijke kansen werken.;

Net als in het verleden zal de Raad voorgezeten worden door een Voorzitter/Voorzitster, aangewezen op voordracht van de Minister van gelijkheid op basis van zijn/haar ervaring, deskundigheid en morele autoriteit.

De voorzitter/voorzitster zal bijgestaan worden door twee ondervoorzitters/ondervoorzitsters van een andere taal, doch gekozen onder de leden van de Raad op basis van hun ervering, deskundigheid en morele autoriteit.

2. Instituut

- * Bij wet van 16 december 2002 werd het Instituut voor de gelijkheid van mannen en vrouwen opgericht (B.S. 31.12.2002).

Het instituut, dat het personeel overnam van de Directie gelijkheid van kansen van het Ministerie van tewerkstelling en arbeid (art. 15) werd opgericht als een overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid van categorie B (zie wet 16/3/1954).

- * Het instituut is bevoegd voor (art. 4) :
 - De studies en onderzoeken betreffende gender en gelijkheid van vrouwen en mannen te verrichten , ondersteunen en coördineren, en de impact van de concrete beleidslijnen, programma's en maatregelen vanuit gender perspectieven te evalueren ;
 - Aanbevelingen te richten tot de overheid en verbetering van de wetten en reglementen m.b.t. de gelijkheid van mannen en vrouwen , elke vorm van discriminatie , ongelijkheid op basis van geslacht te bestrijden en de instrumenten en strategieën die gestoeld zijn op een geïntegreerde aanpak van de gender dimensie uit te werken.
 - Aanbevelingen te richten tot de overheid, privé personen of instellingen n.a.v. de resultaten van de studies en onderzoeken betreffende gender en gelijkheid van mannen en vrouwen ;
 - Ondersteuning en bijstand organiseren aan de verenigingen die actief zijn op het vlak van gelijkheid van mannen en vrouwen , of voor projecten tot bevordering van gelijkheid voor mannen en vrouwen ;
 - Binnen de perken van zijn doel, hulp te verlenen aan iedereen die om raad vraagt in verband met de omvang van zijn rechten en verplichtingen. Die hulp laat toe aan de betrokkene om inlichtingen en raadgevingen over de middelen die hij/zij kan aanwenden om zijn/haar rechten te doen en te verkrijgen ;

- In rechte op te treden in rechtsgeschillen waartoe de toepassing van de strafwet en andere wetten die specifiek tot doel hebben de gelijkheid van vrouwen en mannen te waarborgen, aanleiding kan geven ;
- In het kader van zijn opdracht, alle nodige informatie, documentatie en archieven aan te leggen en te verstrekken ;
- Statistische gegevens en de rechtelijke beslissingen die nuttig zijn voor de evaluatie van de wetten en reglementeringen betreffende de gelijkheid voor mannen en vrouwen te verzamelen en te publiceren, zonder mogelijkheid tot identificeren van de betrokken partij ;
- Wanneer het instituut feiten inroept die aanleiding geven tot een vermoeden van een discriminerende behandeling zoals bedoeld in de wetten en reglementeringen betreffende de gelijkheid van vrouwen en mannen, aan de bevoegde overheid te vragen om op de hoogte worden gebracht en gehouden van de resultaten van de analyse van de bewuste feiten.
- Een netwerkstructuur uit te werken met de verschillende actoren op het vlak van de gelijkheid tussen vrouwen en mannen;
- Voorbereiding en uitvoering van de regeringsbeslissingen en de opvolging van het Internationale en Europees beleid inzake de gelijkheid voor mannen en vrouwen onder het gezag van de Minister die belast is met het beleid van de gelijkheid voor mannen en vrouwen.

Het Instituut bestaat uit een raad van bestuur en een directie, waarbij laatstgenoemde bestaande uit een directeur en een onderdirecteur, door de Koning benoemd wordt.

De raad van bestuur bestaat uit leden aangeduid door de Koning bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

3. Europees niveau

Op Europees niveau wordt een opdeling van bevoegdheden, taken, samenstelling en representativiteit van organen en adviesorganen op het vlak van de gelijkheid van mannen en vrouwen aangereikt die in ruime mate dienstig is voor opvolging of als voorbeeld kan dienen op nationaal niveau.

Zo is er het **Europees Genderinstituut** (EGI) waarvan de oprichting onlangs werd goedgekeurd. Het Instituut heeft als doel bij te dragen tot de integratie van de genderdimensie in het gehele communautaire beleid en het nationale beleid. Tot de taken behoren ondermeer vergelijkbare gegevens verzamelen, analyseren en methoden ter verbetering ontwikkelen en eveneens methodologische hulpmiddelen evalueren en ontwikkelen om de integratie van de gendergelijkheid van het europees en nationaal beleid te ondersteunen ;

Het Instituut wordt geleid door een Directrice(eur) met een Raad van Bestuur die samengesteld wordt door één regeringsvertegenwoordiger per LS. Het EGI vertoont grote gelijkheid met het Instituut (zie punt 2).

Daarnaast fungeert op Europees niveau **het Raadgevend Comité voor gelijke kansen van mannen en vrouwen** dat de Commissie bij staat bij het uitstippelen en ten uitvoer leggen van acties, beleidsmaatregelen en zorgt voor uitwisseling van ervaringen tussen de LS en tussen de verschillende belanghebbende actoren. Het brengt adviezen uit op vraag of op eigen initiatief over alle kwesties die relevant zijn voor de bevordering van de gelijke kansen op

Gemeenschapsniveau. Het Raadgevend comité vertegenwoordigt het brede middenveld en is samengesteld uit vertegenwoordigers van instellingen belast met de gelijke kansen in de LS en die de betrokken kringen vertegenwoordigen, vertegenwoordigers die de werkgevers- en werknemersorganisaties op Gemeenschapsniveau vertegenwoordigen en vertegenwoordigers van de Europese vrouwenlobby.

Het Raadgevend Comité vertoont grote gelijkenis met de Raad van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen (zie punt 1 c)

4. Aanbevelingen

a) Algemeen

Los van het budgettaire en de personeelsformatie kan niet ontkend worden dat er een duidelijk verschil is tussen de Raad en het Instituut.

De Raad vertegenwoordigt het ganse middenveld (publieke en privé sector, sociale partners, politieke partijen, vrouwenorganisaties en –koepels, gezin, jeugd - en culturele organisaties), heeft een adviesbevoegdheid en is volledig onafhankelijk.

Daardoor kan men quasi spreken van een raad van wijzen die ervaring en deskundigheid inbrengt.

Het Instituut heeft een infrastructuur in de publieke sector en wordt in feite indirect gecontroleerd door de politiek zelf via de samenstelling van haar raad van bestuur en heeft vooral een beleidsbepalende functie en zal zich vooral dienen te richten op het verdedigen van slachtoffers en het eventueel ten gunste van hen optreden in rechte..

Bovendien dient het Instituut het secretariaat waar te nemen van de Raad die, zoals gezegd, een adviserende bevoegdheid heeft.

Het Instituut heeft dus eerder een technische, ondersteunende en coördinerende functie, doch bestaat er een overlapping betreffende bevoegdheidsafbakening zowel van het Instituut als de Raad, wat niet wegneemt dat het Instituut weliswaar adviezen kan geven doch deze zijn enkel van technische en beleidsbepalende aard.

Om enerzijds de unieke compositie en vooral de onafhankelijkheid van de Raad te garanderen, doch anderzijds het Instituut ook maximaal ontplooiingskansen te geven, zowel op het nationaal als op het internationale forum, lijkt het aangewezen om enerzijds de bevoegdheden van het Instituut te herzien, anderzijds een wijziging door te voeren op het K.B. van 4 april 2003 , houdende reorganisatie van de Raad van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen.

b) Wijziging K.B. van 4 april 2003

Zoals hoger gezegd werd in 2003 het oprichtings-K.B. van de Raad volledig herschreven en dit om onduidelijke redenen en zonder dat er enige noodzaak toe bestond.

Niettemin lijkt het nuttig om dit K.B. , voor zover als nodig, nogmaals artikelsgewijs te bespreken.

Artikel 3 § 1

Om onbegrijpelijke redenen werden de bevoegdheden van de Raad, zoals oorspronkelijk gestipuleerd in artikel 2 § 1 van haar oprichtingsbesluit van 15 februari 1993, gereduceerd zodat er minstens interpretatieproblemen kunnen ontstaan.

Het lijkt daarom aangewezen om artikel 3 § 1 en & 2 zoals deze thans voorligt opnieuw te wijzigen en de oorspronkelijke tekst van artikel 2, K.B. 15 februari 1993 integraal te hernemen zijnde :

“ & 1 : De Raad van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen heeft als taak doeltreffend bij te dragen om alle directe en indirecte discriminaties t.a.v. mannen en vrouwen weg te werken en om de feitelijke gelijkheid tussen mannen en vrouwen te realiseren.

§ 2 : Ter vervulling van deze taak kan de Raad rapporten opstellen , onderzoeken verrichtingen , wettelijke of verorderingsmaatregelen voorstellen, voorlichten en informatie verschaffen en verspreiden.”

Gezien de raad dit in volle onafhankelijkheid kan doen , kan dit op geen enkel ogenblik in conflict komen met de algemene bevoegdheid die bij artikel 3 van de wet van 16 december 2002 toegekend werd aan het Instituut en dat luidt als volgt :

“ het Instituut heeft als taak toe te zien op de naleving van de gelijkheid voor mannen en vrouwen. Elke vorm van discriminatie en ongelijkheid op basis van geslacht te bestrijden en de instrumenten en strategieën die gestoeld zijn op een geïntegreerde aanpak van gender dimensie uit te werken. Het Instituut oefent zijn taak uit in een geest van dialoog en medewerking met de verenigingen, instellingen , organen en diensten die , geheel of gedeeltelijk, een opdracht vervullen, of die onmiddellijk betrokken zijn bij de vervulling van deze opdrachten.”

Het weze hierbij nogmaals herhaald dat de Raad vooral een adviserende functie heeft en het Instituut vooral een technisch ondersteunende en coördinerende functie.

Rekening houdende daarmee, zou het nuttig zijn om ook wettelijk te voorzien dat de Raad het Instituut kan vragen om rapporten op te stellen, onderzoeken te verrichten etc... die aanleiding kunnen geven of in het verlengde liggen van adviezen uit te brengen of uitgebracht door de Raad.

Wat voorliggende informatie betreft zou de Raad hetzij autonoom een initiatief, hetzij de vraag kunnen stellen aan het Instituut voor een gezamenlijk initiatief.

Artikel 3 § 2

Waar men het heeft over opstellen van verslagen , is dit een verkeerde vertaling van het woord “rapport” dat in het Frans nochtans vermeld staat en dat oorspronkelijk vermeld stond in artikel 2 § 3 van het oprichtingsbesluit van 15 februari 1993.

Het is hoegenaamd niet wenselijk dat de Raad jaarlijks een advies moet uitbrengen rond het beleid voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen waarbij men rekening moet houden met het jaarverslag van het Instituut. Hierdoor komt de onafhankelijkheid van de Raad in het gedrang. Bovendien, omwille van het feit dat de Raad juist een unieke samenstelling heeft maar ook werkt louter en alleen met vrijwilligers en niet betaalde professionele krachten , is een dergelijke vereiste van jaarlijkse rapportering onmogelijk, tenzij er budgettaire maatregelen getroffen worden om de Raad een onafhankelijk personeelskader te garanderen.

Wat wel wenselijk is , is dat het Instituut inderdaad een jaarverslag opstelt en advies vraagt aan de Raad rond de inhoud ervan.

Op die manier kan de Raad vanuit haar unieke samenstelling , positie en vertegenwoordiger van het middenveld een controle uitoefenen en eveneens haar inbreng hebben op het politieke beleid rond gelijke kansen.

Artikel 4

In het oprichtingsbesluit van 15 februari 1993 (artikel 2 & 3) stond duidelijk dat de Raad adviezen kon verstrekken, niet alleen op eigen initiatief, doch ook op verzoek van gelijk welke Minister.

Thans wordt dit beperkt tot Ministers van het federale niveau.

Dit is betreurenswaardig.

Er kunnen ook adviezen gevraagd worden omtrent materies die niet exclusief behoren tot de bevoegdheden van gewesten en/of tot de federale overheid, doch die een grensoverschrijdende werking hebben.

Door de definitie, zoals thans opgenomen in artikel 4 van het K.B.van 4 april 2003 wordt het geheel te erg geïnterpreteerd en is het wenselijk om terug de oorspronkelijke tekst van het oprichtingsbesluit te hernemen.

Artikel 6

In het oprichtingsbesluit werd voorzien dat de Raad ook bestond uit twee leden voorgedragen door “Woman Studies” dat is opgericht in het kader van het programma “maatschappelijk onderzoek” van de diensten voor de programmatie van het wetenschapsbeleid.

Achteraf werd dit gewijzigd in twee experten met betrekking tot het gelijke kansenbeleid.

Thans komt dit te vervallen waardoor de mogelijkheid om op korte termijn beroep te doen op specialisten terzake, die bovendien betrokken zijn bij de werking van de Raad komt te vervallen.

Dit heeft zeker een negatieve invloed op de werking en het financiële beleid van de Raad.

Indien men derhalve de bepaling zoals ze thans voorligt wenst te behouden dient dit gepaard te gaan met een herziening van het budget toegekend aan de Raad zodat deze de mogelijkheid heeft om, waar nodig, beroep te doen op experts en de tussenkomsten van laatstgenoemden op een normale wijze te financieren.

Artikel 14

Er moet aan toegevoegd worden dat het Bureau ook commissies bestaande uit leden van de Raad en Genderdeskundigen kan installeren.

Artikel 18 § 2

Het aanwezigheidsforum is achterhaald in een tijd waar er meer en meer gewerkt wordt via E-mail , telecommunicatie over internetverbinding etc...

Beter is om algemeen te stellen dat het bewijs moet geleverd worden dat de meerderheid van de stemgerechtigde leden zich akkoord verklaard heeft , op welke manier dan ook, met de ter stemming voorgelegde documenten .

Artikel 19

Er moet zeker ook melding gemaakt worden van de bevoegdheden van de vroegere Emancipatieraad die eveneens overgenomen werd door de Raad van de gelijke kansen, zoals trouwens ook gemeld werd in artikel 11 van haar oprichtingsbesluit .

Artikel 20

Er moet zeker toegevoegd worden dat de mandaten hernieuwbaar zijn.

Het is onmogelijk om te werken met personen die slechts benoemd worden voor een mandaat van vier jaar. Op die manier gaat er al te veel expertise verloren die juist noodzakelijk is om op korte termijn gegronde adviezen rond het gelijke kansenbeleid te formuleren.

Artikel 21 : Personeelskader

Om ieders bestaansreden te valoriseren en een goede samenwerking te verzekeren tussen de Raad en het Instituut, is het aangewezen om voor het secretariaat van de Raad aan laatstgenoemde een eigen personeelskader toe te wijzen bestaande uit minimum anderhalve kracht, waarvan één universitair geschoolde , en een administratieve kracht.

Artikel 22 : bevoegde Minister

Gezien de vroegere directie van gelijke kansen overgeheveld werd naar het Instituut, ziet de Raad er het nut niet meer van in om gehecht te blijven aan de FOD Arbeid, Welzijn en Sociaal Overleg.

De Raad verzoekt om ondergebracht te worden bij de diensten van de eerste Minister en verzoekt derhalve een wijziging in die zin van artikel 1 van haar oprichtingsbesluit.

Artikel 23 : Budget

Het budget voor de Raad moet in volle onafhankelijkheid vastgesteld worden door de Ministerraad zelf of door de Eerste Minister, doch kan hoegenaamd niet afhankelijk zijn van het Instituut. Het budget moet afdoende zijn opdat de Raad behoorlijk kan functioneren, de leden naar behoren kunnen vergoed worden en er tevens de mogelijkheid bestaat om beroep te doen op genderdeskundigen waar nodig.

Artikel 24

Van bij haar ontstaan hebben de leden van de Raad gratis gewerkt en konden maximaal terugbetaling krijgen van bepaalde verplaatsingskosten door hen gemaakt.

Het lijkt nuttig om naar analogie van de betalingen die voorzien zijn voor de leden van de Raad van bestuur van het Instituut voor de gelijkheid of voor de leden van de raad van bestuur van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding een gelijkaardig vergoedingssysteem toe te kennen.

Artikel 26 : Reglement inwendige orde

Het lijkt weinig wenselijk om een reglement van inwendige orde op te stellen en door te sturen naar het Instituut en naar de Minister van gelijkheid.

Het Instituut heeft geen enkele voogdijbevoegdheid over de Raad en kan zich derhalve ook niet bemoeien met dit reglement .

Bovendien, zoals hoger gezegd, lijkt het wenselijk om de Raad onder te brengen bij de Diensten van de Eerste Minister.

c) Samenwerking met het Instituut

Los van de bespreking van genoemd K.B. lijkt het bovendien wenselijk om te voorzien dat minimum éénmaal per jaar de Raad en het Instituut structureel overleg moeten plegen waarbij, in de mate van het mogelijke, een jaarplan opgesteld wordt rond thema's die hoe dan ook zeker door hen zullen behandeld worden en waarbij expliciet vermeld wordt dat het Instituut zich zal toelagen tot beleidsmaatregelen terwijl de Raad zich zal toelagen op het geven van adviezen.

Samen kan er gewerkt worden rond eventuele verspreiding van informatie, opstellen van campagnes etc...

Teneinde de werking van beide instellingen te optimaliseren lijkt het wenselijk dat de Raad vrije toegang heeft tot alle informatie, documentatie, statistische gegevens, databanken etc... bestaande in de schoot van het Instituut dat op zijn beurt een vrij beroep kan doen op de adviesbevoegdheid van de Raad indien nodig.

d) Bevoegdheden

Om te vermijden dat het Instituut en de Raad in elkaars vaarwater komen omwille van dezelfde bevoegdheden lijkt het wenselijk om de wet houdende oprichting van het Instituut te herzien, meer bepaald wat bevoegdheden betreft toegekend aan het Instituut.

Het lijkt noodzakelijk om uitdrukkelijk te bepalen dat de hoofdpdracht van het Instituut erin bestaat om beleidsondersteunende en beleidstechnische adviezen te geven naast vooral het verdedigen van slachtoffers van ongelijkheden en het eventuele in rechte optreden ten gunste van hen.

Op die manier worden de bevoegdheden reeds bij de oprichting van de Raad in 1993 toegekende bevoegdheden meer gevaloriseerd en komt duidelijk tot uiting dat de Raad vanuit haar vertegenwoordigende positie van het middenveld, de politieke wereld en de sociaal culturele wereld adviezen kan verstrekken m.b.t. thema's die vallen onder het domein van de gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

e) Begripsverwarring

Tenslotte wordt aanbevolen om de begripsverwarring tussen de verschillende actoren van gelijke kansen weg te werken door aan het bestaande Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding duidelijk de titel "Centrum ter bestrijding van discriminatie" te geven, aan het Instituut voor de gelijkheid van mannen en vrouwen de titel "Genderinstituut" te geven om aan te sluiten bij internationale terminologie, en de Raad de naam te laten behouden van "Raad van de Gelijkheid voor Mannen en Vrouwen".